

[Keld Andersen]

ting, jeg har nævnt, viser, at man ikke kan blive færdig.

Jeg vil bede boligministeren om at være opmærksom på, at den arbejdskraft, der skal bruges til at udføre dette brandsikringsarbejde, meget ofte er en speciel arbejdskraft, for så vidt som grundejerne jo henvender sig til den håndværksmester, de har kontakt med, og hvis folk de kender og vil overlade nøglen til, så de kan gå ind i lejligheden, ofte når der ikke er nogen hjemme. Derfor bliver arbejdskraftstyrken i dette tilfælde noget begrænset. Disse grundejere kommer ifølge de oplysninger, der er tilgæet mig, i tidnød, hvis vi fastholder fristen den 1. april. Men jeg glæder mig over, at boligministeren nu har lovet, at hvis der virkelig kommer tal på bordet, så vil man se på sagen endnu en gang.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg tror, der var en lille misforståelse i den sidste sætning, idet jeg faktisk mener at have sagt både i forbindelse med tidligere spørgsmål og nu, at indtil nu er der ikke noget, der tyder på, at man kan komme med en god begrundelse for, at man ikke kan komme igennem med sine brandsikringsforanstaltninger.

Jeg skal give den supplerende oplysning vedrørende arbejdskraft, at der sker det i øjeblikket, for at de, der er kommet lidt bagefter, kan nå at få deres ting lavet, at henvendelserne flytter fra de lidt mindre firmaer over på de lidt større firmaer, som så sætter deres arbejdskraft ind på det, og det er sådan set en positiv udvikling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *undervisningsministeren* af:

Voigt (FP):

»Finder ministeren det i orden og nødvendigt for unge menneskers videre uddannelse og udvikling, at de som handelsskoleelever får udleveret et eksemplar af Bent Hallers bog »Katamaranen« med anmodning om at læse den?«

(Spm. nr. 222).

Skriftlig begrundelse.

Efter min opfattelse må de unge mennesker på handelsskolerne naturligvis gerne

læse den såkaldte børnebog af Bent Haller – der af skatteborgernes penge har fået tildelt 180.000 kr. – men de må selv købe den og debattere den uden for undervisningstiden.

Jeg finder det ikke sandsynligt, at unge mennesker på handelsskolerne, der typisk er 17–19-årige, kan have nogen nytte for deres handelsuddannelse af at læse disse mange sjofle udtryk og den tendens til et unormalt seksualliv, der findes i bogen.

Ministeren bedes i sin besvarelse oplyse, hvor mange handelsskoler og andre undervisningsanstalter der bruger bogen i undervisningsøjemed samt den hermed forbundne udgift til indkøb af bogen.

Voigt (FP):

Jeg skal til formandens beroligelse meddele, at jeg ikke agter at citere fra »Katamaranen«. Jeg er godt nok ikke sart, men jeg er enig i den betragtning, at der må være en nedre grænse for, hvad der kan siges fra denne talerstol.

Når jeg har stillet dette spørgsmål til undervisningsministeren, så skyldes det, at en klasse på Assens handelsskole, der har betegnelsen HXA 4, har fået udleveret hver et eksemplar af bogen »Katamaranen«, idet dansklæreren har sagt, at man bør læse denne bog igennem, og så skal man diskutere i nogle dansktimer, om man synes bogen er god, eller man synes, den er dårlig.

Jeg kan altså med min bedste vilje ikke forstå, at en bog af et indhold som »Katamaranen« skulle virke befordrende for 17–19-årige, der går på handelsskole med det formål at gøre sig lidt mere vel rustet til at komme ud i handelslivet, at de skulle kunne få nogen visdom med ved at læse »Katamaranen«, der efter min opfattelse er en meget sjofel bog, som besudler et normalt seksualliv.

Jeg synes, det er uforskammet, at man anvender skatteydernes midler til den slags, og derfor har jeg også i min begrundelse spurgt ministeren, om hun vil oplyse, om der findes andre tilfælde end det, jeg her har omtalt, og hvad det i givet fald har kostet af skatteborgernes penge at dele denne usmagelige bog ud til undervisning i dansktimerne.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):